

การพบปะทางจิตของพ่อกับลูก

พ่อทางจิตกำลังเฉลิมฉลองการพบปะกับลูกๆ ทางจิต เพียงลูกเท่านั้นที่สามารถเฉลิมฉลองการพบปะ(เมลา)ทางจิตนี้ เพียงในยุคนี้นี้เท่านั้นที่ลูกสามารถเฉลิมฉลองการพบปะนี้กับพ่อผู้เดียว ลูกทั้งหมดได้มาเพื่อเฉลิมฉลองเมลาของดิวาสิ ประการแรกในเมลาคือการเฉลิมฉลองเทศกาล ต่อมาคือการพบปะซึ่งกันและกัน ประการที่สามคือการให้บางสิ่งและการได้รับบางสิ่ง ประการที่สี่คือการเล่น ลูกทั้งหมดได้ทำทั้งสี่สิ่งนี้ ลูกได้มาที่เมลานี้ อย่างไรก็ตามการเฉลิมฉลองการพบปะหมายถึงการมีความคิดที่มุ่งมั่นในความคิดของลูกที่จะมีชีวิตที่เต็มไปด้วยความจริงและความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ การเฉลิมฉลองเมลาทางจิตและการเฉลิมฉลองเทศกาลที่คงอยู่ตลอดไปนี้ไม่ได้เป็นเรื่องของเพียงแค่วันสองวัน ยุคบรรจบพบกันเป็นเทศกาลอย่างสม่ำเสมอ และดังนั้นจึงให้ความกระตือรือร้นของลูกเพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่าดิวาสินั้นจะจบลง แต่เวลานี้คือดิวาสิ ปีใหม่นี้เป็นไปตลอดเวลา ทุกขณะใหม่สำหรับลูก ในวันปีใหม่อีกจะสวมเสื้อผ้าใหม่เป็นพิเศษโดยเฉพาะ ลูกจะใส่เครื่องประดับใหม่และมีความกระตือรือร้นใหม่ ลูกเฉลิมฉลองวันนั้นเพราะลูกพิจารณาว่าวันนั้นเป็นวันแห่งความสุขเป็นอย่างยิ่งและลูกจะให้คำอวยพรกับทุกคน ลูกทำให้ปากของผู้คนนั้นอ่อนหวานขึ้น ในทำนองเดียวกันสำหรับลูกๆ ทางจิตทุกวันของยุคบรรจบพบกันเป็นวันที่ให้คำอวยพรกับทุกคน มันเป็นวันที่ทำให้ปากของผู้คนมีความอ่อนหวานขึ้นตลอดเวลา อยู่อย่างมีความกระตือรือร้นในลักษณะนี้ อย่างสม่ำเสมอและทำให้ผู้อื่นมีความกระตือรือร้นด้วยเช่นกัน ให้มีคำพูดที่อ่อนหวานบนริมฝีปากของลูกอยู่เสมอ สิ่งนี้เรียกว่า “การทำให้ปากของลูกอ่อนหวานขึ้น” การทำให้ปากของผู้คนมีความอ่อนหวานขึ้นนั้นหมายถึงการเตือนพวกเขาถึงพ่อที่แสนหวาน และนำพวกเขาเข้ามามีความสัมพันธ์กับพ่อด้วยคำพูดที่อ่อนหวานของลูก ดังนั้นปากของลูกมีความอ่อนหวานเสมอหรือไม่? ลูกมีโทลีที่หวาน (mithai) ของคำพูดที่อ่อนหวานอย่างสม่ำเสมอในปากของลูก แล้วลูกป้อนผู้อื่นด้วยสิ่งนั้นอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? การมีสภาพที่สูงส่งทุกวันหมายถึงการปลูกฝังความใหม่ภายในตนเองทุกวัน ในขณะที่แต่ละวันที่ผ่านมาลูกจะมีสภาพใหม่ เพราะลูกได้สัมผัสกับสภาพที่สูงขึ้นของลูก สภาพที่ลูกมีนั้นสูงส่งและใหม่อย่างสม่ำเสมอจากช่วงเวลานึงไปสู่ช่วงเวลาถัดมา ดังนั้นการสร้างสภาพใหม่หมายถึงการสวมเสื้อผ้าใหม่ ในยุคทอง ชุดที่ลูกสวมใส่จะใหม่เสมอ จักรพรรดิโลกและราชวงศ์จะไม่ใส่ชุดที่พวกเขาสวมใส่ก่อนหน้านี้ ดังนั้นดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้นที่มีสิทธิ์ทั้งหมดจะเติมตนเองด้วยสันสการ์เหล่านี้ที่นั่นและในเวลานี้ แต่ละขณะสภาพจะใหม่และแต่ละครั้งลูกจะได้รับการประดับประดาใหม่ ๆ ด้วยความรู้(ญาณ)และโยคะ(วิญญาณ)โดยบัพตาดา ผู้คนที่มั่งคั่งที่สุดจะสวมใส่เครื่องเพชรพลอยใหม่อยู่เสมอ ดังนั้นพ่อที่สูงส่งที่สุดที่เต็มไปด้วยทุกสิ่งกำลังประดับลูกๆ ที่สูงส่งด้วยเพชรพลอยใหม่ ๆ และเติมทุกสิ่งให้แก่ลูกทุกวันใช่ไหม? ดังนั้นทุกวันเป็นวันปีใหม่อีกใช่ไหม? ลูกมีเสื้อผ้าใหม่ อัญมณีใหม่ งานเฉลิมฉลองใหม่ ซึ่งหมายถึงการมีความกระตือรือร้น และมีปากที่อ่อนหวานอย่างสม่ำเสมอ ลูกมีโทลีหวานของความอ่อนหวานในปากของลูกอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้พ่อเรียกลูกทุกวันว่าอะไร? (ลูกที่ สุดแสนหวาน) ลูกจดจำสิ่งนี้อย่างเหนียวแน่นหรือไม่? พ่อพูดว่า “ลูกที่ สุดแสนหวาน” และลูกพูดอะไร? “พ่อที่ สุดแสนหวาน” ดังนั้นลูกมีอะไรในปากของลูก? นั่นคือวันปีใหม่ของทุกวันใช่ไหม? มันไม่ได้เป็นเพียงแค่วันปีใหม่อีก แต่มันเป็นช่วงเวลาที่ใหม่อยู่เสมอ ดังนั้นลูกเฉลิมฉลองในลักษณะนี้หรือไม่? หรือเป็นเช่นนั้นที่ทันทีที่เทศกาลจบสิ้นลง ความกระตือรือร้นของลูกก็จบลงไปด้วยเช่นกัน? ลูกไม่ได้เฉลิมฉลองในช่วงเวลาสั้นๆ ใช่ไหม? เมลาทางจิตที่นี้เป็นเมลาที่คงอยู่ตลอดไป ประการที่สองพร้อมกับการเฉลิมฉลองก็มีการพบปะด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกมีการพบปะทางจิตในบันดาลูกเองและกับพ่อ การพบปะหมายถึงการกลับมาทักทายกับพ่อ สิ่งนี้ไม่ได้เป็นเพียงแค่การโอบกอดกัน แต่เป็นการพบกันของคุณธรรมและสันสการ์ สำหรับผู้ที่ “พบปะ” หมายความว่าพวกเขากลับมาทักทาย เหตุนี้เอง “จึงมีการจดจำมิตรที่แต่งแต้มสีสันทัน” ลูกได้เฉลิมฉลองการพบปะทางจิตเช่นนั้นหรือไม่? หรือลูกเพียงแค่จับมือกันและโอบกอดกันเท่านั้น? การมีการพบปะของคุณธรรมและสันสการ์เป็นการพบปะตลอดเวลาใช่ไหม? ลูกต้องเฉลิมฉลองการพบปะนี้ทุกวัน ดังนั้นตรวจสอบว่าลูกเฉลิมฉลองการพบปะเช่นนั้นเมื่อลูกมาที่เมลานี้

ประการที่สามมีการให้และการรับ ในทางโลกเมื่อลูกไปที่เมลาลูกจะให้เงินและได้รับบางสิ่งกลับมาแน่นอนลูกจะได้รับบางสิ่ง แต่ก่อนที่ลูกจะรับบางสิ่งลูกต้องให้บางสิ่ง ดังนั้นลูกรับบางสิ่งอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? แม้กระทั่งในบันดาลูกๆ เอง ลูกได้รับคุณสมบัติพิเศษหรือคุณธรรมของกันและกันอยู่เสมอใช่ไหม? ลูกได้รับอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? การรับสิ่งเหล่านี้หมายความว่าลูกซึมซับสิ่งเหล่านี้ไว้ภายในตัวลูกเอง ผลจากการซึมซับคุณสมบัตินี้พิเศษภายในตนเอง ความธรรมดาภายในลูกก็จะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ เมื่อลูกซึมซับคุณธรรม ความอ่อนแอของลูกที่เกิดจากการขาดคุณธรรมนั้นจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ สิ่งนี้จะกลายเป็นรูปของการให้ ดังนั้นบันดาลูกที่มาจากคุชราตได้มีการรับและให้หรือไม่? ลูกได้ให้และรับไหม? การรับและการให้นี้เป็นไปอย่างต่อเนื่องในทุก

ขณะและจะดำเนินไปอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ลูกรับและให้ในทุกวินาที เพราะการให้หลอมรวมอยู่ในการรับ ดังนั้นลูกจะมีหัวใจที่กว้างใหญ่ในการให้หรือไม่? หรือลูกขี้เหนียว? ลูกจะใจใหญ่ใช้ไหม? อย่างไรก็ตามลูกจะให้อะไร? ลูกจะให้แต่สิ่งที่ลูกถูกบังคับให้ให้เท่านั้น

สิ่งนี้เป็นเมื่อลูกทั้งหมดกลับมาว่างเปล่าโดยสิ้นเชิงแล้วเท่านั้นที่พ่อได้มา ไม่มีความแข็งแกร่งทางร่างกาย ไม่มีความแข็งแกร่งด้านจิตใจ และไม่มีมีความแข็งแกร่งด้านการเงิน ความว่างเปล่าของความแข็งแกร่งทางร่างกาย - ไม่มีพลังกำลังในร่างกาย - อนุสรณ์ของขบวนของชีวิตได้มีการวาดภาพได้อย่างไร? อะไรคืออนุสรณ์ของการจบสิ้นความแข็งแกร่งของจิตใจทั้งหมด? อนุสรณ์ของสิ่งนี้คือ “การปลูกเรียกอย่างสม่ำเสมอ” ลูกเรียกหาทุกวันใช่ไหม? อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของการไม่มีทรัพย์สินสมบัติความมั่งคั่งอะไรเลย? ดูสิรัฐบาลเองมีวิสัยทัศน์อย่างสม่ำเสมอเสมอเช่นไรแม้กระทั่งมีทองคำเหลืออยู่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ลูกสวมใส่มันในความหวาดกลัวหากลูกมั่งคั่งและมีเงินบางส่วน สิ่งนี้จะเรียกว่าอะไร? เงินมืด! ไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีความมั่งคั่ง, มีเงินแต่ในชื่อหรือไม่ก็ตาม 90% ของความมั่งคั่งนั้นจะเป็นเงินมืด (Black money) ดังนั้น ความมั่งคั่งนั้นจะสามารถนำไปใช้ได้หรือจะเป็นแค่เพียงแต่ชื่อ? ดังนั้นเมื่อลูกไม่มีอะไรและเมื่อลูกมีข้าวดิบที่ยังไม่ได้หุงของสุดามาแล้วเท่านั้นที่พ่อจะมา การรับประทานข้าวดิบอาจทำให้เกิดอันตรายลูกเพียงแค่ให้ข้าวและแม้กระทั่งข้าวที่แห้ง! อย่างไรก็ตามลูกจะได้รับอะไรเป็นการตอบแทน? ทุกคุณธรรม ทุกพลัง และสมบัติที่มีค่าทั้งหมด แม้กระทั่งมากกว่าสามสิบหกประการ! ดังนั้นสิ่งนั้นเป็นการให้หรือการรับ? แม้ว่าข้าวแห้งที่ลูกนำมาจะปะปนไปด้วยฝุ่นสำนึกรู้ของลูกเท่านั้นที่เป็นของฝุ่นนั้น เวลานั้นลูกได้เปลี่ยนแปลงแล้ว แต่เมื่อลูกมาหาพ่อลูกถูกปกคลุมไปด้วยฝุ่น เมื่อมองเห็นฝุ่นที่ลูกเล่นอยู่ในฝุ่น มีสิ่งใดที่ลูกได้ทำอีกไหม? เวลานั้นลูกเล่นกับเพชรพลอย ดังนั้นการให้และการรับจะคงอยู่ต่อเนื่องไปอย่างสม่ำเสมอ ในการให้ของลูกจะเป็นเพียงข้าวแห้งที่เต็มไปด้วยฝุ่นเท่านั้น อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็ยังคงชุกชอนเมื่อพวกเขาให้ วันนี้นักพวกเขาบอกว่าพวกเขาได้ให้ทุกสิ่งเหมือนกับที่สุดามาได้ให้ แต่พวกเขายังคงเก็บบางสิ่งบางอย่างซ่อนไว้ใต้แขนของพวกเขา พ่อสามารถรับสิ่งนี้ แต่ผู้ที่ให้จะเป็นผู้ที่สร้างโชคใด ๆ ผ่านสิ่งนั้นหรือไม่? ถ้าบาบาคว่าสิ่งนั้นไป เพราะลูกไม่ได้ให้สิ่งนั้นด้วยตนเอง ลูกก็จะพลาดโอกาสที่จะรับสิ่งใด ลูกให้หนึ่งเท่าและได้รับหลายล้านเท่า! ดังนั้น การให้ด้วยความสมัครใจ ด้วยความมุ่งมั่น หมายถึงการให้หนึ่งเท่าและได้รับหลายล้านเท่า ดังนั้นลูกต้องให้ เพราะจากการให้เท่านั้นที่จะมีคุณประโยชน์ ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าอะไรคือการให้และการรับ?

หลังจากที่ลูกได้มีการเฉลิมฉลอง หลังจากที่ได้มีการพบปะ และมีการให้และรับของลูก เกิดอะไรขึ้นหลังจากนั้น? ลูกเล่นกับพ่ออย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ลูกแกว่งไกวอยู่ในชิงช้าที่เหนือประสาทสัมผัส ดังนั้นลูกเฉลิมฉลองการพบปะเช่นนั้นหรือไม่? จงเฝ้าแต่เฉลิมฉลองเมลาทางจิตอย่างสนุกสนานต่อไป ทุกวันคือเมลา ลูกเข้าใจหรือไม่? อัจชะ

ถึงผู้ที่เฉลิมฉลองการพบปะในทุกวินาที ถึงผู้ที่ทำให้ปากของพวกเขาและปากของผู้อื่นมีความอ่อนหวานอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่มีความกระตือรือร้นใหม่ในการเฉลิมฉลองเทศกาลนี้อย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่สูงขึ้นไปแล้วทำให้สภาพของพวกเขาใหม่ในทุกวินาที ถึงผู้ที่สวมใส่เสื้อผ้าใหม่และมีการประดับด้วยเครื่องเพชรพลอยใหม่ ถึงผู้ที่เล่นกับพ่ออย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่มีการเฉลิมฉลองเมลาทางจิตอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่ง บัพดาตา รัก ระลึกถึง และนมัสเต

บัพดาตาพบผู้ที่เป็นผู้:

ลูกรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของลูกหรือไม่? คุณสมบัติพิเศษของกลุ่มนี้คืออะไร? นี่เป็นกลุ่มที่จะทำให้สันยาสิและมหาตมะก้มลง ชันยาสิเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ของวันนี้ ดังนั้นผ่านตัวอย่างของวิธีการที่ลูกใช้ชีวิต มหาตมะของวันนี้จึงได้รับคำแนะนำของพ่อ หากลูกก้าวไปทุกก้าวในการตระหนักถึงคุณสมบัติพิเศษของลูก ทุกการกระทำที่ลูกทำจะกลายเป็นการกระทำที่สูงส่ง เช่นที่ทุกการกระทำที่พ่อบราห์มาได้ทำได้รับการจดจำว่าเป็นกิจกรรมที่สูงส่ง ลูกมาที่นี่ที่มธุบันเพราะลูกรู้ว่านี่คือดินแดนที่พ่อบราห์มาได้มีการกระทำที่สูงส่ง ดังนั้นเช่นที่ทุกการกระทำที่พ่อบราห์มาได้กระทำเป็นการกระทำที่สูงส่ง จึงได้รับการจดจำว่าเป็นกิจกรรมที่สูงส่ง ดังนั้นเช่นกันคุณสมบัติพิเศษของกลุ่มนี้คือทุกการกระทำที่ลูกกระทำเป็นเหมือนกับกิจกรรมที่สูงส่งของพระเจ้า เพราะเวลานี้ลูกได้กลายเป็นลูกทางจิตของพ่อทางจิต ลูกมีความสัมพันธ์ทางจิตของบราห์มากุมารและกุมารี ดังนั้นเวลานี้มีพ่อทางจิตและลูกทางจิตและการกระทำทางจิต การกระทำทางจิตจะเรียกว่าเป็นกิจกรรมที่สูงส่ง ดังนั้นตลอดทั้งวันจากเวลาอมฤตจนถึงเวลากลางคืน ให้ทุกการกระทำที่ลูกทำมีความสูงส่ง ให้การกระทำของลูกไม่ธรรมดา แต่เป็นทางจิต ผู้ที่มีชีวิตอยู่ในทางจิตไม่สามารถมีการกระทำที่ธรรมดา

ทั้งสองล้อของรถม้าของลูกทั้งหมดมีการทำงานร่วมกันเป็นอย่างดีหรือไม่? ไม่มีการไม่ตรงตำแหน่งระหว่างล้อในบางครั้งใช่ไหม? ไม่ใช่ล้อหนึ่งอยู่ข้างหน้าของอีกล้อหนึ่งใช่ไหม? คุณสมบัติพิเศษของลูกทั้งหมดคือ ลูกแต่ละคนอยู่ข้างหน้าคนอื่นและทำให้คนอื่นอยู่ข้างหลังลูกด้วยเช่นกัน การวางผู้อื่นไว้ข้างหน้าลูกก็เป็นการทำให้ตนเองอยู่ข้างหน้าด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าคนหนึ่งจะคิดว่า “ฉันเป็นผู้ชาย” และอีกคนหนึ่งคิดว่า “ฉันเป็นชัคติ” หากลูกเป็นชัคติแล้วพันดาวาสก็ไม่มีที่ย่อยนเลย ชัคติก็ไม่มีที่ย่อยนเช่นกัน พวกเขาไม่มีที่ย่อยนกว่าพันดาวาส ลูกทั้งสองให้ความร่วมมือกับพ่อและดังนั้นลูกจึงไม่สามารถพูดว่าพันดาวาสอยู่ข้างหน้าหรือชัคติอยู่ข้างหลัง ชัคติกล่าวได้ว่าเป็นโล่ เพราะพวกเขาพิจารณาตนเองว่าต่อยกว่ามาเป็นเวลานาน ดังนั้นเพื่อที่จะส่งเสริมและสร้างความเชื่อมั่นให้กับพวกเขา จึงได้วางพวกเขาไว้ข้างหน้า สิ่งนี้เป็นเพราะชัคติถูกวางไว้ข้างหน้าพันดาวาสจึงได้รับคุณประโยชน์ ถ้าชัคติอยู่ข้างหลัง พวกเขาจะดึงลูกมาข้างหลัง เพราะชัคติมีพลังของแรงดึงดูดเป็นอย่างมาก เหตุนี้เองเมื่อลูกวางชัคติไว้ข้างหน้านั้นก็หมายความว่าตัวลูกเองก็อยู่ข้างหน้าเช่นกัน ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามชัคติจะเป็นโล่สำหรับพันดาวาส ถ้าพันดาวาสจะให้คำบรรยายเช่นนั้นพวกเขาก็จะถูกตี! แม้กระทั่งว่าเมื่อลูกเปิดกิตะพัชชาลา ลูกก็ต้องเชื่อเชิญให้ซิสเตอร์มา ผู้เป็นแม่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นกुरुและเหตุนี้เองผู้คนจึงมีความรู้สึกเลื่อมใสศรัทธาต่อผู้เป็นแม่อย่างง่ายดาย พ่อบราห์มาเช่นกันอยู่อย่างเป็นกระดุกสันหลังและวางชัคติไว้ข้างหน้า และลูกมีความเท่าเทียมกันของบราห์มา เช่นที่พ่อประสบความสำเร็จโดยการวางชัคติไว้ข้างหน้า ดังนั้นเพราะลูกวางชัคติไว้ข้างหน้าลูกจึงประสบความสำเร็จด้วย

ไม่มีความขัดแย้งใดๆในครอบครัวใดใช่ไหม? หม้อกับกระทะบางครั้งมีการกระทบกระทั่งและเกิดเสียงดังหรือไม่? หากมีเสียงดังที่โชนแล้วจะเรียกว่าอะไร? พวกเขาเหล่านี้เป็นลูกของพระเจ้าและหม้อยังกระทบกับหม้ออีกหรือ! โดยปกติเมื่อหม้อและกระทะมีการกระทบกันมันจะเกิดเสียงอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามมันไม่สามารถจะมีเสียงที่นั่นได้ เพราะเหตุใด? เพราะที่นั่นลูกมีพ่ออยู่ระหว่างลูก และเมื่อพ่ออยู่ตรงกลางระหว่างลูกจะสามารถมีเสียงใดๆได้อย่างไร? เมื่อลูกนำพ้อออกไปจากตรงกลางระหว่างลูก ก็จะไม่มีความขัดแย้งและมีเสียง ดังนั้นทำให้พ้ออยู่กับลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพ้ออยู่กับลูกแล้วแม้ว่าจะมีบางสิ่งเกิดขึ้นมันก็จะถูกต้องได้ โดยปกติเมื่อมีบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นระหว่างสองคน และมีบุคคลที่สามเข้ามาช่วยขวาง เรื่องก็จะจบลง ในทำนองเดียวกัน จงวางพ้อไว้ระหว่างลูกและสถานการณ์ก็จะไม่เลวร้าย ทุกสิ่งจะได้รับการแก้ไข

ในขณะที่อยู่ท่ามกลางครอบครัวของลูก คงอยู่อย่างละวางอย่างสม่ำเสมอจากความสัมพันธ์ทางร่างเหล่านั้น และแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถเล่นบทบาทของลูกในการเป็นผู้ครองเรือนที่บริสุทธิ์ อย่าได้ปล่อยให้อัตนิกของ “ฉันเป็นผู้ชายและเธอเป็นผู้หญิง” เข้ามาในความฝันของลูกแม้แต่น้อย ในเมื่อดวงวิญญาณคือบราห์มอร์เพศชาย แล้วจะมีอัตนิกของ “ผู้ชาย” และ “ผู้หญิง” ได้อย่างไร? ลูกกับพ้อเป็นคู่กัน ดังนั้นลูกจะพูดได้อย่างไรว่า “คนนี่คือภรรยาของฉัน”? สิ่งนี้กล่าวแต่เพียงในนามเท่านั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของงานรับใช้ รูปธรรมนั้นคือของลูกกับพ้อ บัปตาดายังคงยินดีกับลูกด้วยสำหรับความกล้าหาญของลูก ด้วยความกล้าหาญของลูกจงฝ่าแค้นก้าวหน้าต่อไปและลูกจะก้าวหน้าต่อไปเช่นนั้นเรื่อย ๆ! ขอแสดงยินดีกับความกล้าหาญของลูก!

พบกับกุมาริ:

ลูกพิจารณาตนเองว่าเป็น “ราช รัช” (ราชาฤๅษ) อย่างสม่ำเสมอหรือไม่? การมีสิทธิ์ทั้งหมดและเป็นรัช(ฤๅษ) หมายถึงการเป็นทาปาสวี่ เมื่อลูกมีอำนาจในการปกครองเหนือตัวลูกเอง ลูกก็จะกลายเป็นทาปาสวี่โดยอัตโนมัติ เมื่อลูกมีอำนาจในการปกครองเหนือตนเองและพิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณที่เป็นของพ่อ สิ่งนั้นก็กลายเป็นทาปาเซียของลูก เมื่อดวงวิญญาณเป็นของพ่อ เขาจะกลายเป็นทาปาสวี่ ดังนั้นลูกมีอำนาจจักรและลูกเป็นรัช ดังนั้นลูกแต่ละคนมีสิทธิ์ต่ออำนาจในการปกครองตนเองหรือไม่? ไม่ควรจะมีประสาทสัมผัสของลูกที่จะมาติดลูก อยู่อย่างถูกต้องดังตฤมาหาพอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้ถูกต้องดังตฤมาหาพหรือสิ่งของลูกเป็นกุมารทาปาสวี่เช่นนั้นที่มีสิทธิ์ในการปกครองตนเองหรือไม่? เนื่องจากว่าบรรยากาศยังคงเป็นยุคเหล็กและเนื่องจากมิติที่ลูกมีอยู่นั้นเป็นหงส์และนกกะสา ลูกจึงต้องกลับมามีชัยชนะอย่างสมบูรณ์ เมื่อลูกอยู่อย่างมีอำนาจในการปกครองตนเองแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถอยู่อย่างปลอดภัยในขณะที่อยู่ในบรรยากาศเช่นนั้น อย่าให้มีการถูกต้องดังตฤมาหาพจากบรรยากาศทางโลกแม้แต่น้อย อย่าได้มีการพรับ (complaints) แต่มีความเพียบพร้อมสมบูรณ์ (complete) อยู่เสมอ มีการพรับเกี่ยวกับกุมาร หากลูกกุมารกลับมามีชัยชนะแล้วลูกก็จะยิ่งใหญ่ที่สุด เพราะแม้กระทั่งรัฐบาลยังทำให้เยาวชนก้าวไปข้างหน้า มีกุมารมากมายที่นั่นด้วยเช่นกัน กุมารสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาต้องการเพราะพวกเขามีพลังงานมาก อย่างไรก็ตามลูกจะไม่สูญเสียพลังงานนั้นใช่ไหม? เมื่อลูกไม่มีใครนอกจากพ่อในความคิดและความฝันของลูกแล้วเท่านั้นที่ลูกจะได้รับการเรียกว่าเป็นกุมารอันดับหนึ่ง เมื่อลูกกุมารเป็นอิสระจากอุปสรรคลูกก็สามารถทำให้ทุกคนเป็นอิสระจากอุปสรรค กุมารมีสมญาว่า “ผู้ทำลายอุปสรรค” อย่าปล่อยให้ตนเอง

ได้รับอิทธิพลจากอุปสรรคประเภทใด ไม่ว่าอุปสรรคนั้นจะเป็นอุปสรรคของจิตใจ คำพูด หรือการกระทำ เหตุนี้เองสมญาของบุตรชายคือ “ผู้ทำลายอุปสรรค” มนุษย์เป็นบุตรชายใช่ไหม? ดังนั้นสิ่งนี้อยู่ในอนุสรณ์ของลูกที่สมญา “ผู้ทำลายอุปสรรค” มีชื่อเสียงมาก สิ่งนี้เป็นเพราะลูกกลายเป็นสิ่งนี้ในทางปฏิบัติที่อนุสรณ์นั้นได้ถูกสร้างขึ้นมา เมื่อลูกกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรค งานรับใช้จะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติโดยผ่านจิตใจของลูก แม้กระทั่งบรรยากาศก็จะกลับมาเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างต่อเนื่อง เช่นที่ธรรมชาติเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาล ในทำนองเดียวกัน บรรยากาศจะเปลี่ยนแปลงโดยลูกที่เป็นผู้ทำลายอุปสรรค ดังนั้นให้การเคลื่อนไหวของ “ผู้ทำลายอุปสรรค” กระจายไปทุกหนแห่ง จงมีการตระหนักอยู่เสมอว่าลูกต้องสร้างอนุสรณ์แห่งชัยชนะ ดวงอาทิตย์นั้นทรงพลัง: มันกระจายแสงไปทุกแห่งด้วยพลังของมัน ดังนั้นกลับมามีพลังเช่นนั้น! กุมารต้องทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างแน่วแน่ เมื่อกุมารว่างก็มีความขัดแย้ง เมื่อกุมารยุ่งไม่ว่าง พวกเขาไม่เพียงแต่ให้คุณประโยชน์กับตนเองเท่านั้นแต่พวกเขาได้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกด้วยเช่นกัน ดังนั้นกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรคและไม่ว่างเว้นในการสร้างบรรยากาศเช่นนั้นต่อไป ใช้คุณสมบัติพิเศษของลูกในงานนี้ ลูกแต่ละกุมารเป็นมหาเวทย์ที่สามารถให้สมุนไพรรักษาชีวิตกับทุกคน ลูกสามารถทำให้ผู้ที่สิ้นสติฟื้นคืนสติ ดังนั้นจดจำอาชีพของลูกอย่างสม่ำเสมอ ลูกไม่ลืมอาชีพทางโลกของลูก ในทำนองเดียวกันอย่าได้ลืมอาชีพทางจิตของลูก เก็บสมญาทั้งหมดที่ลูกได้รับจากพ่อในยุคบรรจบพบกันไว้ในสำนึกของลูก โดยการจดจำสมญาของลูก ลูกจะจดจำทั้งความรู้และประสบการณ์ความรู้โดยอัตโนมัติ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงดาวที่มีโชค ที่เป็นอิสระจากวงจรของการมาและการไปโดยการปลุกเรียกรูปที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมของลูก

เวลานี้ จงปลุกเรียกสภาพและรูปที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมของลูก และรูปนั้นจะอยู่ในสำนึกของลูกอยู่เสมอ แล้วลูกจะได้รับการหลุดพ้นจากการขึ้นลงของบางครั้งที่อยู่ในสภาพที่สูงและบางครั้งก็อยู่ในสภาพที่ต่ำ จากวงจรของการจำและการลืม ผู้คนต้องการที่จะได้รับการหลุดพ้นจากวงจรของการเกิดและการตาย และลูกกลับมาเป็นอิสระจากการสูญเสียทั้งหมด และกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคที่เปล่งประกาย

คติพจน์: การได้รับอิทธิพลจากอุปสรรคใด ๆ หมายถึงการสร้างด้านในเพชร

*** โอมซานติ ***